

За першим столом — чоловік

Чоловічі обличчя в аптеці — рідкість. Якщо аптечний заклад і може похвалитися представником сильної статі, то, як правило, він схований від очей відвідувачів за високими дверима з написом «Директор». А от у дніпропетровському ТОВ «Система аптек «Лінда-Фарм» чоловіків, які працюють за першим столом, аж двоє

МОЛОДИЙ І ПЕРСПЕКТИВНИЙ

Анатолій Овод — фармацевт аптечного пункту № 8/2 мережі «Система аптек «Лінда-Фарм». Про свій шлях у професію розповідає щиро й лаконічно. Зростав у глухому селі на Дніпропетровщині, де низький рівень викладання у школі не обіцяв якихось особливих перспектив у майбутньому. Оскільки там працювали лише два гідних вчителів — української мови та біології і хімії, вибір був зроблений доволі просто. Філологом хлопчина бути не хотів, фах лікаря також особливо не приваблював, тож залишилися фармація.

Після 9-го класу юнак вступив до фармацевтичного технікуму при НФаУ в Харкові — і опинився у справжньому дівочому царстві. На 5 хлопців на курсі припадало аж 85 дівчат. У групі — 2 хлопці на 34 дівчини.

— Було так комфортно й цікаво, — радісно пригадує студентські роки Анатолій і одразу ж серйозно додає, — серед жінок також можна знайти собі справжніх і вірних друзів на ціле життя, хоча насправді жіночий колектив — це важко.

Із висоти свого сьогодення до свідку практичної роботи Анатолій Овод

аналізує роки навчання. У технікумі, який згодом трансформувалася у коледж, готували фармацевтів, тому тривало й наполегливо навчали технології виготовлення ліків в аптечних умовах і фармхімії. До слова, аптечна технологія була улюбленим предметом старанного хлопця, якому понад усе подобалося готувати ліки своїми руками. Проте нині фармація перейшла більше у торгову площину, і набуті знання виявилися, на жаль, непотрібними. Також відчувалися деякі прогалини у викладанні фармакології та організації фармації, які довелося заповнювати вже під час роботи.

Здобути вищу фармацевтичну освіту Анатолієві не вдалося, у НФаУ не пройшов за конкурсом, однак диплом вищого навчального закладу таки отримав — на стаціонарному відділенні Українського державного хіміко-технологічного університету за спеціальністю інженер-технолог фармацевтичних препаратів.

Мережа аптек «Лінда-Фарм» — перше, але надійне місце роботи молодого спеціаліста. Спершу, ще під час навчання в університеті, працював тут у нічні зміни, а тепер — на посаді

фармацевта в аптечному пункті обласної дитячої лікарні.

— Таких емоцій, як у дитячій лікарні, аптекарі з міських аптек, мабуть, і не відчують, — каже Анатолій. — Вони не стикаються з величезним горем батьків, панікою, болем. Але з іншого боку, із неймовірною радістю теж. Таке щастя бачити, як дитинку, котра пролежала в лікарні півроку, виписують здоровою додому. Я допомагаю людям і в цьому бачу сенс свого життя.

Дружина Анатолія — Євгенія — також фармацевт мережі ТОВ «Система аптек «Лінда-Фарм». Вони познайомилися, коли навчалися в університеті. І хоча професія у подружжя спільна, вдома роботу вони обговорюють не так уже й часто. В Анатолія настільки багато захоплень та інтересів поза нею, що завжди є чим поділитися.

Натура талановита й артистична, він уже багато років поспіль із величезною насолодою і драйвом грає в команді КВК, гастролює містами України, знаходить нових друзів і однодумців, дарує людям радість. Займається суддівством футбольних матчів, що приносить не тільки моральне задоволення, а й матеріальну винагороду. Одним словом, людина, якій жити цікаво.

ДОСВІДЧЕНИЙ І ЗНАЮЧИЙ

Євген Миколайович Лебеденко — втілення справжніх чоловічих рис характеру. Спокійний, врівноважений, вдумливий. За першим столом на посаді фармацевта в аптеці № 15 ком-

Анатолій Овод

панії «Лінда-Фарм» він працює ось уже 9 років і категорично не погоджується зі стереотипом про жіночу сутність аптекарського фаху. Адже до революції 1917 р. аптекарями працювали винятково чоловіки.

Євгенова мати була провізором із великим стажем роботи. Він виріс серед запаху ліків і розмов про аптеку. Із розумінням справи давав поради однокласникам чим і як лікуватися. Але після закінчення школи хлопець рушив дорогою батька-металурга: закінчив металургійну академію за спеціальністю інженер-хімік-технолог і пішов на завод.

Уже в дорослому віці збагнув, що все-таки фармація йому ближче. Це було абсолютно свідоме бажання змінити своє життя. Так вступив до фармацевтичного технікуму при Національному фармацевтичному університеті

в Харкові та здійснив свою мрію. Навіть дві, бо зустрівся в цьому місті з чудовою дівчиною (до речі, викладачкою фармтехнікуму), одружився й нині виховує сина. Улюблені синові забавки — білий халат і фонендоскоп. Євген Лебеденко впевнений: росте зміна.

— Мені подобається допомагати людям, бачити їх здоровими, чути слова вдячності, — мовить Євген Миколайович. — Не завжди відвідувач аптеки має час піти до поліклініки, а лікар, призначаючи препарати для основної хвороби, може забути про захист печінки чи мікрофлори кишечника. І ось тут на перший план виходить аптекар. Нагадуючи про комплексне лікування, ми дбаємо про здоров'я своїх клієнтів.

— Чоловіків, які працюють за першим столом в аптеках, справді не часто

побачиш, тому люди реагують на мене по-різному, — зауважує Євген Лебеденко. — Іноді жінкам незручно звернутися з якимось делікатним проханням, зате своїми проблемами охоче діляться представники сильної статі, які, побачивши мене в аптеці, виявляють однакову реакцію: «О! Як чудово!». Чоловіки не соромляться розповісти, що їх турбує, прислухаються до поради відвідати лікаря-уролога, тобто з фармацевтом-чоловіком їм набагато комфортніше. Так само дівчата й молоді жінки здебільшого також спілкуються і просять поради без комплексів. Особисто я відвідувачів за статтю не розділяю: є хвора людина, їй необхідно допомогти. Але те, що в аптеці працюють фармацевти — чоловіки й жінки, пацієнтам іде тільки на користь.

— Дуже раді, що маємо в нашому дружному колективі Євгена Миколайовича, — приєднується до розмови завідувач аптеки № 15 Діна Олексіївна Малюк. — Це стимулює і працювати краще, і виглядати гарно. Також важливою є саме чоловіча точка зору на ту чи іншу проблему, його бачення як фахівця. Ми часто радимося й завжди дослухаємося до його слів.

Лариса Дедишина

Євген Лебеденко

У Хмельницькому фармацевтів побільшає

У Хмельницькому базовому медичному коледжі відкрився нове фармацевтичне відділення

Іван Нагорний

— Вивчивши проблеми кадрового забезпечення фармацевтичної галузі на Хмельниччині, поспілкувавшись та обговоривши цю тему з практичними працівниками фармації, ми зрозуміли, що область гостро потребує середніх аптечних фахівців, — розповідає Іван Нагорний, директор Хмельницького базового медичного коледжу, канд. мед. наук, заслужений лікар України. — За деякими даними, в аптечних закладах краю працює понад 30% людей, які не мають спеціальної фармацевтичної освіти. Особливо цим грішать приватні аптеки, де відпускати ліки населенню за першим столом можуть медсестри чи фельдшери. Це й стало головною передумовою відкриття в нашому медичному коледжі фармацевтичного відділення.

— Ми отримали відповідну ліцензію й набрали на перший курс на базі дев'яти класів 50 учнів, 10 із яких — на бюджетну форму навчання, — доповнює Ольга Воронюк, за-

Ольга Воронюк

відувач фармацевтичного відділення коледжу. — Конкурс становив 1,5 особи на місце, тож до нас потрапили добре підготовлені діти.

Хмельницький базовий медичний коледж — вищий навчальний заклад

I-II рівня акредитації. Тут здобувають освіту більш ніж 850 студентів. Щорічно диплом молодшого медичного працівника отримують понад 220 випускників. 3000 проходять підвищення кваліфікації у відділенні післядипломної освіти. У переліку освітніх послуг, що надає коледж: повна загальна освіта (для студентів, які навчаються на базі дев'яти класів), курси масажу та ЛФК, підготовка до вступу до вищих навчальних закладів. Освітня діяльність здійснюється за спеціальностями: «Лікувальна справа», «Сестринська справа» та «Акушерська справа». Маємо належну матеріально-технічну базу — сучасно обладнані навчальні аудиторії, лабораторії та кабінети, комп'ютерні класи з доступом до мережі інтернет, інтерактивною дошкою та

проекційною апаратурою, клінічну базу для проведення практичних занять і різних видів практики (63 лікувально-профілактичних заклади області). Це дає можливість якісно готувати майбутніх фармацевтів. Окрім того, за попередньо укладеною угодою, профільні дисципліни, наприклад, технологія виготовлення лікарських засобів, організація та економіка фармації, фармакогнозія, будуть вивчатися на базі обласної фірми «Фармація». До викладання залучатимуться фахівці цього підприємства — завідувачі аптек і провізори з великим досвідом роботи. Заняття проводитимуть і працівники виробничої міської комунальної аптеки «Віола». Попри те, що фахові дисципліни студенти починають опановувати із другого курсу, професійне спрямування проводиться з першого дня навчання. Так, напередодні Дня фармацевтичного працівника першкурсники побували на екскурсії у хмельницькій виробничій аптеці «Віола». Цей захід допоміг їм зруйнувати стереотипні уявлення про те, що аптекар — це людина, яка тільки продає ліки. Побачивши аптечне виготовлення зсередини, діти зрозуміли, наскільки важливою та відповідальною є їхня майбутня професія.